

ВЪЕ ЕРИВАНЪ, ТИФЛИСЪ И ДРЪГИ, ОВСѢДНѢ СА-
МЫА СТОЛЕНЪ ГРАДЪ НА ПЕРСІЯ ИСПАХАНЪ (1727);
НО ТЪЗИ ПОСЕДИ СТАНЖХЪ СКАЖИ НА ТУРЦІЯ,
ЗА ТОВА СУЛАТАНЪ АХМЕДЪ III СА ПРИНУДИ ДА
ПРИЗНАЕ СЛОБОДЖ. ТЖ НА ПЕРСІЯ И ДА И ПОВЪР-
НЕ ЗАВСЕВАННЫ-ТЪ МѢСТА. ВО ВРѢМЕ-ТО НА
ТОВИ СУЛАТАНЪ ДО 40 ПОЖАРА СТАНЖХЪ ВЪ
ЦАРИГРАДЪ, НѢКОИ МѢСТА СА ПРАВИХЪ ПО ПЕТЬ
ПѢТИ ИЗНОВО И ИЗГАРЕХЪ. ДОСТОПАМЕТНО ЕЩО
СУЛАТАНЪ АХМЕДЪ ИЗДАДЕ ХАТИ-ШЕРИФЪ ЗА ЧУ-
СТРОЕНИЕ-ТО НА ЕДНА ПЕЧАТНИЦА (ТИПОГРА-
ФІЯ) И СОСТАВИ ЧЕТЫРИ КНИГОПАЗНИЦИ. ВЪ 177-
ТА ГОДИНА НА ЦАРУВАНІЕ-ТО СИ СУЛАТАНЪ АХ-
МЕДЪ СА ПРИНУДИ ДА ЧУСТЖИ ПРѢСТОЛА НА
МАХМУДА I. И ДА СА ДРѢПНЕ ВЪ САРАЈ ДѢТО
И УМРЪ НА 65 ГОД.

МАХМУДЪ 1-ЫЙ.

РАЗМИРУВАНІЕ-ТО НА ДВАМА ПРОСТИ ЕНИЧЕ-
РИ ВЪЗВЕДЕ СУЛАТАНЪ МАХМУДА НА ТУРСКІЙ
ПРѢСТОЛЪ НА 1730—(1143); но цаrudаніе-то
мѣ вѣше честито за ТУРЦІЯ, защото тур-
ски-тъ войски зехж връхъ надъ Австрійски-
тъ и Руски-тъ; Тъ исподиухъ Русци-тъ
етъ Дунавъ и отъ Връзъ (1737—1149), пошк-